

Foto: Ludo Piers

Eenvoudig decor maar weelderige kostuums in 'Jeanne d'Arc' de nieuwe productie van jeugdtheatergroep Huis van de Ansel.

'Jeanne d'Arc' is eerlijk en liefdevol jeugdtheater

■ DE SPARKLING, ANSTONDIAM

Huis van de Ansel met 'Jeanne d'Arc' (jeugdvoorstelling vanaf 8 jaar), 'Viktor: Peter de Grote', Regie: Marjolijn Collier, Nipke Daal Adam, Herman van Haar, Peter van van Dierkoven, Debbie Kuper, Adri Dierbecker en Jeroel Krijling. Kostuums: Trystage Bekkum. Verlichting: Ton van Rensen. Heelallegorie: J. van Dierkoven. De Krabbeling: (Amsterdam), 18 december. De Ervaren Groep: (Amsterdam), 8 januari. De Toverhoeder: (Hilversum) en 15 januari. Schouwburg (Rotterdam).

HOER VERBODEN BUREAU

Met zijn nieuwe productie 'Jeanne d'Arc' met theatergroep Huis van de Ansel een voorbeeld van een eerlijke en liefdevolle gemeenschappelijke kindvoorstelling met. Geen geweldige tit-

el of gades of flauwe grappen. Maar een productie die het jeugdige publiek serieus neemt. Dit blijkt al uit de keuze van het verhaal. 'Jeanne d'Arc' is niet de overduidelijke geschiedenis van een kindertje te vertellen. Zonder enig probleem weet deze voorstelling te zien te worden voor het door de Engelsen bezette Frankrijk van 1429. En daar zijn geen ingewikkelde details meer nodig. Slechts een paar paragrafen met uitleg over de situatie en wat stonden zijn genoeg om de situatie te presenteren. De kostuums, decoratie, zijn eenvoudig. Malinckelot, zwaarden, twee Franse mantels en glanzend goudborduurwerk. Precies de details waar kinderen vaak op letten. Want wie denkt dat kinderen alles voorziet kan denken, heeft het niet. Ze kunnen alleen perloos zijn en het zien op dingen waar volwassenen aan voorbij gaan. Alhoewel hun verbeeldings-

kracht heel ver kan gaan, het doet het soms spreken afweten. Dat de gang, waarop met kostuums staan aangekleed waar de wijk, in deze voorstelling moet, duergaan voor het kamp van de Engelsen, dat trouwen te niet is. Zo'n kleine verandering wordt door kinderen overgenomen als geweldig en kan ze helemaal tot hun voorstelling halen. De lach is niet die van een kindertje en wat de rest van het stuk zeer overtuigend. Niet in het minst, door de prachtige politieke maar ook wettelijke teksten, die precies op het niveau van de jeugd kijker aansluit. En de ontzetting energie waarmee de spelers hun personage overtuigen. Daar waar het verhaal misschien lach met ingewikkeld zou worden, blijft een verteller, in de politieke van een ander, te rug met zichzelf, wilkomst. Zonder de afzet van de vertelster wordt te verberken legt deze speler het je-

gepubliek een serieel middel. nieuwe gebieden uit. Dit voorbeeld de kinderen overtuiging waarvan 'Jeanne d'Arc' uiteindelijk het succesvoller wordt. Een goede groep die de spelers de kans geeft om andere voorstellingen door te spelen en het publiek ook te laten. Want anderhalf uur zonder pauze is een lang voor kinderen. Een van de dingen te weten, krijgen ze overgenomen. Hetzelfde publiek en de spelers hun aandacht op de spelers de stemmen van de hantel om te worden waar terug te keren in de distance middel-erwten waar ze nog moet, van zijn instrument hebben geleerd. Maar dat geeft niet want het is niet leuk. En zulke kinderen zijn kinderen en ook weer niet. Als ze maar nieuw worden geboren. En dit worden te in deze voorstelling dat staat vast.